

джра и позна лицето на едина отъ двамата другари на изъящната ладія : То бѣше лицето на Юна. Двамата любовници излѣзвахъ, както казахмы, ради развлечение къмъ морето. Въздъхнахъ жрецътъ и се отпусна на сѣдалището си. Като стигнахъ срѣщо предградята, на които смрениитѣ домове са простирахъ по брега на рѣката, излѣзохъ изъ ладіята и стѣпихъ на сухо. Оливѣ послѣдованъ отъ свещеника влѣзе въ единъ лабиринтъ отъ тѣсны улици и най-подирь влѣзохъ въ една къща малко по голѣма отъ съседнитѣ на които вратата бѣхъ заключены ; той похлопа три пѣти и вратата се отвори хъ и пакъ са тосъ часъ затвори хъ щомъ Апкидъ влѣзе слѣдъ Олинеа.

Като минахъ презъ едно цуство предверіе намѣрихъ се предъ една стая доста пространна, на която като са затвори хъ вратата освѣтляше са отъ една дупка на вратата направена въ видъ на прозорець. Тамъ са сирѣ Олинеъ и като похлопа рече.

— Миръ вамъ !

— Кой сте ? попыта гласъ отъ стаята.

— Вѣрни, отговори Олинеъ и вратата са отвори хъ.

— Дванайсетъ до четирийсетъ челоѣци сѣдяхъ на полукръгъ мълчешката и по видимоу моляхъ са въ умиленіе предъ едно и зображеніе на распатіе неискусно на дърво издѣлано.

Тъ погледнахъ тогасъ мълчеливо къмъ Олинеа, а той, преди да имъ каже нѣщо, колѣнчи предъ распатіето като гледаше на него втречено и си мърдаше устнитѣ, и Апкидъ разумъ че той са моляше умственно ; Подирь молитвата Олинеъ са обривъ къмъ събраніето.

— Братъя мои Христіяны, рече имъ, не са чудете като гледате тука едного отъ свещеницитѣ на Изида ; той е живѣлъ помежду слѣпытѣ, но Духътъ слѣзе на него и жлае да чуе, да види и да разумѣ.

— Добръ дошълъ, отговори другій, мѣжъ здрѣлъ, който по изгорѣлото си отъ слънцето лице и азіатскитѣ си черты виждаше са че са е родилъ въ Сирия ; той былъ разбойникъ на млади години.

Нека доде, рече другій третій, старецъ съ промѣсена обрада въ когото Апкидъ позна роба на старого Діомеда.

— Нека влѣзе, отговори хъ наоколо другитѣ, свѣчки челоѣци отъ най долнето съсловіе, освѣтъ двама, защото Апкидъ съзрѣ въ тѣхъ единъ чиновникъ и единъ търговецъ отъ Александрія.

— Ный, рече Олинеъ, като са обривъ къмъ новообрнатия, ний де та принуждаваме на скрѣтность, не искамы отъ тебе кдетвы ка-